

7. 9. 2013 Rodinný triatlon

Zašlo léto, přes pole chladné větry vějí.... Naštěstí pár dní před Rodinným triatlonem se léto ještě ukázalo a teplé větry prohrály i naše odhodlání opět vkročit do stejného rybníku.

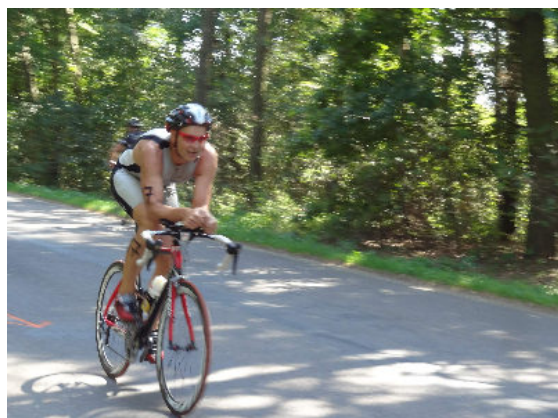
Přihlášky se letos sypaly do posledního dne a tak výsledných 24 kusů dosáhlo na náš průměr. Na startu stáli držitelé mnohých rekordů a jejich četní pronásledovatelé. Naše řady posílil kanadský triatlet Mike. Popík a Míša přešli na dlouhý triatlon a vůbec vše směřovalo k nevšedním sportovním zážitkům. Než jsme se rozkoukali,

začal ředitel závodu Tomáš Plavec odpočítávat vteřiny do startu a šlo se na to.

Mára, kterého jsem před závodem postrašil, že Mike je výborný plavec, za to vzal zas o něco víc a uhnal si další rekordní čas a dobrý náskok, jediná Jana mu uplavala a lezla z vody jako první. Nicméně Mára hájil vedení své kategorie srdnatě a osobním rekordem na kole pustil svým stíhačům jen pár minutek. Honza Ryzner po svém maximu v plavání vyždímal na novém celokarbonovém speciálu také svůj osobák na kole a stahoval Máru i v běhu, ale jedna minuta nakonec chyběla. Komu nechyběly minuty, byl Jeník. Vylepšil si své plavání a ztrátu devět minut na Máru ponížil o čtyři na kole a o dvanáct v běhu. Zaběhl tedy závěrečnou desítku za neuvěřitelných 40 minut a přepsal tak tabulky běžeckého i cílového rekordu.

Další kdo na sobě zapracoval a zlepšil si svá osobní maxima v plavání, na kole a tedy i celkem byl Filip. Po kole už byl pátý a když doběhl Mika a dál už nebyl nikdo v dohledu, trochu vypustil a kontroloval oblíbené čtvrté místo. Já jsem jako reportér tentokrát prozkoumal zadní část závodního pole abych čtenářům přinesl nový úhel pohledu. Nebylo to ostatně tak úplně moje rozhodnutí, když mi někdo (v průběhu vyšetřování se dozнала Andulka) prvním tempem srazil brýle. Než jsem opět uviděl, viděl jsem, že už daleko přede mnou nikdo není. Na kole jsem pak musel dojíždět Honzu Písteckého a Pavla Šemberu na horalech a Andulku, která je zas ve formě a připomněla mi staré časy kdy jsme spolu závodili bok po boku. V běhu jsem myslel, že už nic nevyřeším, ale kilometr před cílem jsem také

ještě zahlédl Mika, jehož slabinou je právě běh a polepšil jsem si tak na páté místo. Mike tedy využil svou první účast k rekognoskaci trati a příště až něco naběhá, tak nám ukáže.

I v polovině závodního balíku se odehrávala dramata. Přátelští rivalové Pekari a Šaman se vyplavili společně. Pekari získal v depu (což je těžko pochopitelné při jeho ponožkárnách), ale potom nastala strhující honička. Šaman Pekariho brzy předjel, ten se nenechal, vrátil se dopředu, ale v závěru pro sebe přece jen utrlh cykloosobákem vedení Šaman. Doktoři vybíhali

ještě skoro spolu a přestože Šaman ve své preferované disciplíně nevylepšil svůj loňský čas, Pekari už nebyl schopen mobilizovat síly a předvést loňský běh za padesát minut a byl tak poprvé až za bývalým kavárenským povalečem, který dokončoval v osobním cílovém rekordu.

Mezi zmíněné rivaly se ještě v pořadí zamíchal Jakub Vlček. Ten si po dvouleté přestávce trochu pohoršil, ale stabilním výkonem bral pěkné osmé místo.

Pak už přišla řada na naše terénní triatlonisty, kteří na horské kolo nedají

dopustit. Pavel Šembera je závodník s nejvyrovnanějšími výsledky. Jeho časy se za léta prakticky nemění což mu zjevně vyhovuje, neboť celou akci podstupuje s úsměvem.

Nikoho už nepřekvapují výsledky vítězného manželského páru vyráběné stejnou taktikou. Šuna také nechá soupeře (Andulce) odstup v plavání, na kole udělá rekordíček a něco stáhne a v běhu Andulku nechá za sebou v novém traťovém rekordu. Začíná to nudit.

Když je řeč o Andulce, ta zřejmě přes rok také nezahálela, jelikož vylepšila ženský plavecký rekord a výrazně zlepšila svůj cyklistický i celkový výsledný čas. Pokud z to již napsaného není dost zjevné, musím na Andulčinu žádost uvést následující: Andulka je dobrá! Tato informace se týká také předchozích ročníků a vychází z počtu mužských závodníků dokončujících za jmenovanou. Uvedené sdělení je zveřejněno v souladu s Tiskovým zákonem č. 46/2000 Sb. § 10.

Petr Šebela zřejmě letos absolvoval triatlon spíše rekreačně a svůj loňský pěkný čas nedotáhl. Skončil tak jedenáctý a asi šetří síly na [Běhavku](#). Tam se totiž našťěstí neplave.

Po šesti letech se mezi nás vrátil slovenský reprezentant Peter Tandlich. Určitě celou tu dobu tvrdě trénoval, ale těžko to porovnáme s letošním výsledkem, protože tehdy se ještě závodilo na jiné trati. Z vody vylézal desátý, na kole pár míst ztratil, ale dobrým běžeckým výkonem vybojoval dvanácté místo.

Jakub Šindler byl sice na našem závodě nováčkem, ale hned se stal skokanem roku. Přeskočil totiž v průběhu plavání ze sprinttriatlonu na olympijskou trať a na pokraji nemoci ji vyrovnaným výkonem dotáhl do zdravého konce.

I Honzovi Písteckému zjevně loni zachutnala delší trať a opět se na ni vydal. Mně osobně nepotěšil hned v úvodu, kdy si naplavval velkými obchvaty ostrůvků spoustu metrů navíc a přeci mne snadno udolal. Vylepšil si tím loňský čas o dvě minuty v plavání i celkový, protože kolo (opět horské) a běh má na vlas stejné. Ovšem to co loni stačilo na místo deváté bylo dnes místem čtrnáctým. Jak už jsem říkal, kvalita roste. To platí i o Martinovi. Osobák v plavání, kolo i celkový výsledek lepší o čtyři minuty a propad o tři místa. Však také, s dalším odpíračem tréninku, Vojtou, volají po znovuzavedení kategorie kavárenských povalečů, ke kterým se hrdě hlásí.

Do této kategorie by ovšem určitě nechtěl být řazen vášnivý sportovec a vášnivý neplavec Peter Popluhár, který, jak jsem předeslal, poprvé vyzkoušel dlouhou trať a to, považte, v den svých 59. narozenin. Když se konečně dostal z vody, popral se se zbytkem trati s nasazením sobě

vlastním a tak nakonec ani neohrozil Vojtovo poslední místo.

O další přestup mezi dospělé se postarala Míša, která sice už s dlouhou tratí koketovala v roce 2006, ale teď už to bude jistě trvalé, zvláště když získala bronzovou medaili.

Zmíněné přestupy nám bohužel poněkud vylidnily kratší variantu závodu, ale v ženské části to stále stačilo na stupně vítězů. Jana, jak bylo řečeno, lezla z vody úplně první, Aneta však nezaváhala a na kole už držela vítězství za pačesy a už potřetí si ve všech disciplínách výrazně zlepšila svá maxima. Zkrátka, zraje pro velká vítězství.

Jana osobní plavecký rekord pojistila velmi dobrou jízdou na kole a standardním běžeckým výkonem a zlepšila se o osm minut a jeden medailový stupeň.

Stanislava Slezáková brala závod s úsměvem a elegancí, ale přesto zřejmě vážně, protože i ona své výsledky výrazně polepšila a vybojovala tak svou první medaili.

Na závěr bych rád vyzdvihl, že bandasku na mužské trati sprinttriatlonu vyhrál Mirek Prokeš, který, jak jsem se dočetl, patří mezi ty, kdo triatlon přinesli do naší země. Tedy díky němu se vlastně musíme takhle každoročně dřít.

Nezapomínejme, že hladký průběh závodu byl zajištěn díky obětavé práci organizátorů, pomocníků a fanoušků. Všem děkujeme.

A jak se stalo v posledních letech již dobrým zvykem, pozval nás opět Pekari k doplnění živin a tekutin do Heřmaňáku a nutno říct, že živiny byly dobře zauzené a tekutiny příjemně nahořklé. Děkujeme!

Vítek